

Solar Anüs

Georges Bataille

1931

Açıkça ortadadır ki dünya saf bir şekilde parodiktir, başka bir deyişle, görünen her şey başka bir şeyin parodisidir veya aldatıcı bir formun içinde aynı şeydir.

Cümleler yansımaları adanmış beyinlerin içinde dolaşmaya başladığından beri kimlikleştirme için efor sarf ediliyor, çünkü tüm cümleler koşaçların yardımıyla bir şeyi başka bir şeye bağlıyor; eğer birisi Ariadne'nin düşünceye kendi labirentinin sonuna kadar yol gösteren ipliklerini ilk bakışta ve bütünlüğünde farkedebilseydi, her şey görünür bir şekilde bağlantılı gözükürdü.

Fakat cümlelerin koşaçları bedenlerin birleşmesinden daha az sinir bozucu değildir, ve "BEN GÜNEŞİM" diye bağırdığımda, bütünüyle bir ereksiyonla sonuçlanır, çünkü "olmak" fiili şehvetli cılgınlığım aracıdır.

Herkes hayatın parodik olduğunu ve yorumlamanın eksikliğini çektiğini biliyor. Böylelikle, kurşun altının bir parodisi, su havanın bir parodisi, beyin Ekvador'un bir parodisi, cinsel birliktelik de suçun bir parodisidir, ve altın, su, Ekvador veya suç her şeyin özü olarak öne sürülebilir. Eğer şeylerin kökleri gezegeni temel noktası olarak alan zemin gibi değil de gezegenin hareket halinde olan merkezinde tanımladığı dairesel hareket gibiyse, o zaman bir araba, saat veya dikiş makinesi de eşit olarak yaratıcı özler olarak kabul edilebilirler.

İki önemli devinim, birleşimleri bir lokomotifin tekerlekleri ve pistonları tarafından ifade edilen rotasyon ve cinsel harekettir. Bu iki devinim karşılıklı olarak değiştirilir. Böylelikle de anlaşılabilir ki dünya, hayvanları ve insanları döndürerek cinsel birliktelik oluşturur, ve sonuç onu tahrik eden neden olduğundan dolayı da hayvanlar ve insanlar dünyayı cinsel birliktelik oluşturarak dünyayı döndürürler. Bu, simyacıların felsefe taşı olarak aradıkları bu hareketlerin mekanik kombinasyonu veya değişimidir. İşte sihirli bir şekilde saygın olan bu kombinasyona doğru birisi tüm elementlerin arasında insanın yerini saptayabilir.

Terk edilmiş bir ayakkabı, çürümüş bir diş, sivri bir burun ve efendilerinin yemeğine tüküren bir aşçı, bir bayrağın milletine olanını sevmektir. Bir şemsiye, altmış yaşındaki amca, seminer eğitimi alan bir rahip, çürümüş yumurtanın kokusu ve yarığın boş gözleri sevgiyi besleyen köklerdir. Bir kazın karnını yiyen köpek, kusan sarhoş bir kadın, ağzının suyu akan bir muhasebeci ve hardal kavanozu sevginin aracı olarak görev yapan karmaşıklığı temsil eder.

Kendini başkalarının arasında bulan birisi öfkelenir çünkü neden diğerlerinin bir parçası olmadığını bilemez. Sevdiği bir kızın bitişiğindeki bir yataкта, neden dokunduğu beden yerine kendisi olduğunu bilmediğini unuttur. Bunu bilmeden, kollarını sallarken onu kendisinin aslında kendi varlığını unutan kız olduğunu haykırmaktan alıkoyan akli karanlıktan acı çeker.

Sevgi veya çocuksu bir öfke, veya kocasından ünvan kalmış dul bir kadının kibiri, or veya büro pornografisi veya bir soprano'nun elması toz tutan apartmanlarda unutilan bireyleri hayret içerisinde bırakır, ve onlar bir diğerini bulmaya çalışır fakat sadece parodik görüntüler bulurlar, ve bunun sonucunda da aynalar kadar boş bir şekilde uykuya dalarlar.

Kollarımda öylece cansız duran kız artık bakabileceğim veya geçebileceğim kapı veya pencereden daha yabancı değil. (Beni terk etmesine izin vererek) uyduğumda farksızlığı, olan her şeyi sevmeye karşı bir acizliğin içinden tekrar keşfettim. Onu tuttuğumda kimi keşfedeceğini bilmesi imkansız, çünkü inatla eksiksiz bir unutmayı elde ediyor.

Merkezinin ve kendisinin uzayda hızlı bir şekilde döndüğü ve daha geniş sonsuza kadar dönen çemberleri tanımlayan gezegen sistemleri, sadece tekrardan geri dönüp dönüşlerini tamamlamak için

kendi yerlerinden uzaklaşırlar. Hareket aşkın belirli bir parçacıkta duramayan ve sürekli birinden diğerine geçen bir şeklidir. Fakat bunu bu şekilde belirleyen unutmaya eylemi, hafızanın sadece basit bir kandırmacasıdır.

Bir adam tabutun içinde aynı bir hayalet gibi kalkıp aynı şekilde geri düşer, birkaç saat sonrasında kalkıp yine düşer, ve her gün aynı şey olur; gökyüzündeki atmosferle olan bu büyük birleşme güneş etrafındaki karasal dönüş tarafından düzenlenir. Böylelikle de, karasal hayat bu dönüşün ritmine taşınsa da, bu hareketin imgesi dünyaya dönmez, fakat yeniden girmek için, erkek dişiye girer ve neredeyse tamamen gün ışığına çıkarlar. Aşk ve hayat birbirinden ayrılmış gibi gözükür çünkü dünyadaki her şey çeşitli genişliklerin ve süreçlerin titreşimleriyle kırılmıştır. Ancak hiçbir titreşim yoktur ki kesintisiz dairesel hareketler tarafından birleştirilsin; aynı şekilde, dünyanın yüzeyinde giden bir lokomotif, süregelen bir başkalaşımın imgesidir.

Tıpkı onlara girmek için bedenlerini terk eden penisler gibi, varlıklar sadece ölmek için doğar. Bitkiler güneş doğrultusunda doğarken yeryüzü doğrultusunda ölür. Ağaçlar yeryüzünü fazlaca güneşe doğrultmuş çiçekli penislerle doldurur. Zorla yükselen ağaçlar ise bir yıldırım tarafından devrilerek veya kökünden ayrılarak son bulur, ve yere devrilerek, başka bir formda tekrardan gelir. Fakat onların çok evreli birleşmeleri tekdüze olan karasal dönmenin bir fonksiyonudur.

Dönüşler tarafından birleşmiş en basit organik hayatın imgesi ise gelgitlerdir. Denizin yükselmesinden, (başka bir deyişle) dünyanın ay ile tekdüze birleşiminden, çok evreli ve dünyanın güneşle organik birleşimi gelir. Fakat güneşsel sevginin ilk formu akışkan elementin üstüne çöken buluttur. Yıldırım atmosferin katmanlarını delerken, erotik bulut bazen bir fırtına olup dünyaya yağmur olarak düşer. O yağmur ise yakın bir zaman sonra hareketsiz bir bitki olarak yükselir.

Hayvan hayatı tamamen denizlerin hareketinden gelir ve, bedenlerin içinde, hayat tuzlu sulardan gelmeye devam eder. O zaman deniz, penisin heyecanının altında sıvılaştıran bir dişi organ rolünü oynamıştır. Deniz sürekli olarak masturbasyon yapar, ve erot hareket tarafından canlandırılan suyun içinde içerilen ve mayalanan katı elementler de uçan balık formunda fırlar.

Ereksiyon ve güneş, aynı bir kadavra ve kilerin karanlığı gibi skandal yaratır. Bitkiler bir biçimli şekilde güneşe dönerler. İnsanlar ise ağaçlar gibi faloid olmalarına rağmen, diğer hayvanların aksine, gözlerini başka yöne çevirir. İnsan gözü ne güneşe, ne birleşmeye, ne kadavralara, ne de bilinmezliğe tolere eder. O gözler sadece başka tepkimelere tolere eder.

Yüzüm kana bulanmışsa, o kırmızı ve tiksindirici olur. O aynı anda hastalıklı reflekslerle hem kanlı bir ereksiyona, hem de ahlaksızlığa ve suçlu bir çapkınlığa ihanet eder. Bu yüzden korkmadan söylüyorum ki yüzüm bir skandaldır, ve tutkularım sadece JESUVE tarafından ifade ediliyor.

Karasal küre, anüsü olarak hizmet eden volkanlarla kaplıdır. Bir şey yemeseler bile, bağırsaklarındaki parçayı dışarı çıkarırlar, ve bu parçalar bir raketle fırlayıp geri düşerler, ve JESUVE'ün taraflarını akıtıp her yere korku ve ölüm saçarlar.

Aslında, dünyanın yüzeyinin erotik hareketleri denizinki kadar verimli değildir, fakat en azından daha hızlıdır. Dünya bazen cinnet geçirircesine masturbasyon yapar, ve her şey kendi yüzeyine yığılır. Böylelikle, Jesuve aklın içerdiği fikirleri soyup skandal bir püskürme gücü veren erotik hareketin imgesidir. Bu püsküren güç, alt tabakadıkların içinde birikir. Komünist işçiler, burjuvalara kıllı cinsel organlar kadar çirkin ve kirli gelir, veya daha alçak bile görünebilirler; er ya da geç aseksüel soylu burjuvaların kafası kesildiğinde skandal bir püskürme olacak.

Felaketler, devrimler, ve volkanlar yıldızlar ile sevişmez. Erotik devrimsellik ve volkanik tutuşmalar cennetleri yakıp kavurur. Şiddetli sevgide olduğu gibi, verimliliğin kısıtlamalarının ardında yer alırlar. Göksel verimliliğe karşı karasal felaketler, koşulsuz karasal sevginin imgesi, kuralsız ve kaçışsız ereksiyon, skandal ve korku vardır. Öyleyse sevgi boğazımda bağırır; Ben kör edici ve yakıcı güneşin parodisi JESUVE'üm. "Sen gecesin" diyebileceğim kızı kirletirken boğazımın kesilmesini istiyorum. Güneş geceyi özellikle sever ve o aydınlık şiddetini, rezil penisini dünyaya gönderir, fakat her ne kadar gececi karasal enginlikler sürekli olarak solar ışınların rezilliğine doğru ilerlese de kendisini bakışa veya geceye ulaşmaya aciz hisseder.

Solar halka, her ne kadar anüs gece olsa da güneş dışında hiçbir şeyle karşılaştıramayacak olan onun bedeninin anüsüdür.

Posia

Georges Bataille
Solar Anüs
1931

<https://theanarchistlibrary.org/library/georges-bataille-the-solar-anus>
Translated by Samed Hidir

edu.wll.im